

SMUTNÁ PRAVDA O OČKOVACÍCH VAKCÍNÁCH (2)

Další velmi důležitou složkou očkovacích vakcín jsou adjuvans – chemické látky, které zesilují imunitní odpověď.

Mgr. Marie Vilánková
www.joalis.cz

Antigeny a adjuvans velmi zásadně umělým způsobem zasahují do řízení imunitního systému a mohou způsobit celou řadu nežádoucích účinků. Je nutné si uvědomit, že při přirozené nákaze dojde k nasednutí patogenu na sliznice, čímž je spuštěno celé spektrum velmi složitých imunitních dějů. Při očkování jsou tyto děje přes adjuvans ovlivňovány, dochází k umělému vyřazení určité části imunity a dochází k nepřirozenému posilování protilátkové imunity. Když dojde k zafixování této nerovnováhy, začnou se v těle projevovat různé alergie, ekzémy, astma a další problémy. Třetí složkou vakcín jsou neaktivní stabilizující a konzervační složky, většinou chemické látky, které mají zaručit jejich stálost a kvalitu (např. rtuťová sloučenina thimerosal, antibiotika, stabilizátory). Tyto látky působí jako toxická zátěž nebo cizorodé bílkoviny v organismu a podílí se na vzniku celé řady problémů.

Kontaminované vakcíny

Vakcíny mohou být také kontaminovány, což zvyšuje jejich rizika. Nechtěnými složkami mohou být zbytky materiálu, na kterém došlo k množení patogenů (vaječná bílkovina, zbytky tkání – opičí mozky, embrya, nádorové HELA buňky...). Zde vzniká obrovské riziko vzniku autoimunitních chorob, protože do organismu spolu se zbytky tkání, které mohou zkříženě reagovat s lidskými tkáněmi, jsou vpraveny adjuvans, které posilují imunitní reakci. Typický imunitní problém spuštěný očkováním je tzv. Guillain Barré syndrom, při němž dochází ke zkřížené reakci a imunita ničí myelinové obaly nervů. Projevuje se jako paralýza periferního nervového systému provázená brněním, necitlivostí, může dojít až k ochrnutí. Dalšími autoimunitními chorobami spojenými s očkováním může být roztroušená skleróza, různé artritidy, poruchy srážlivosti krve, záněty žil a dal-

ší. Vakcíny mohou být kontaminovány také různými virovými infekcemi, jimiž byly napadeny množící tkáně (např. k rozšíření onkogenního opičího polyomaviru SV40 do lidské populace). V současné době se například do hexavakcíny Infarix používají na pomnožení buňky z ledvin africké zelené opice. Do vakcíny Trivivac zase buňky psích ledvin a lidské diploidní buňky potracených plodů.

Očkování – ano, ale ne za každou cenu

Vhodné je očkovat proti nemocem, u kterých hrozí vysoké riziko nákazy a úmrtnosti nebo závažných komplikací. Jako zcela zbytečné se však ukazuje očkování proti nemocem, s nimiž si zdravý organismus poradí a riziko trvalého poškození není vysoké. Většinou jsou to patogeny, které se běžně vyskytují v populaci – plané neštovice, pneumokok, chřipka... Namísto očkování proti běžným chorobám je lepší zaměřit se na svou imunitu. Zdravý organismus si s případným setkáním s infekcí poradí sám. Přirozeně vytvořená imunita si navíc dokáže snadněji poradit i s novými, agresivními kmeny infekcí, na něž je imunita, vytvořená uměle očkováním, většinou krátká. Imunita získaná očkováním navíc není doživotní, tak jako je tomu u imunity přirozené. V případě očkování je velmi důležité, aby organismus dítěte nebo dospělého byl naprosto zdravý. Jedině tak lze předejít komplikacím. Matka by nikdy neměla nechat očkovat nachlazené, nemocné dítě. Měla by dát na svůj instinkt a neočkovat, když se jí zdá, že není vhodná doba. Nejen horečka, ale i únava a podrážděnost mohou signalizovat nastupující onemocnění. Vždy je vhodné při očkování eliminovat toxiny vpravené do organismu pomocí preparátu Joalis Deimun Aktiv, který obsahuje informace o složení všech typů vakcín používaných na trhu v Čechách i zahraničí. ★